

Tanong ng isang animated na pelikula

Anne Marie Filho

Nagtuturo ako gamit ang sinehan

Tanong ng isang animated na pelikula

ni Anne Marie Filho

Ang pagpapalabas ng isang animated na pelikula ay dapat magbigay-daan sa mga mag-aaral na magkita isang akda, upang tanungin ito, upang bumalangkas ng isang kritikal na paghatol, upang ipahayag ang a opinyon, isang pinagtatalunang punto ng view, upang debate, upang ihambing, upang ilagay sa pananaw, upang bumuo ng mga link sa iba pang mga gawa, iba pang sining, ibang media na nakakuha ng parehong bagay. Ito ang pagkakataon na mag-aaral upang makakuha ng kaalaman at bumuo ng mga kasanayan na maaari nilang ilagay sa pagsubok sa ibang pagkakataon.

Ulan at Isda © Risa Kimpara

Dalawang karaniwan ngunit magkaibang modalidad ng pagtatanong

Kapag ang mga klase ay inanyayahan na pag-aralan ang isang bagay, anuman ito, iniaalok ng kalikasan o ginawa ng artifice ng paglikha gaya ng, halimbawa, a teksto o pelikula, dalawang paraan ng pagtatanong ang maaaring gamitin.

- Isang hanay ng mga tanong na maingat na inayos, kadalasan ayon sa antas ng pagiging kumplikado, ay isinumite sa mga mag-aaral na tumugon dito.
- Ang pagtatanong ay hindi itinitigil nang maaga ngunit itinayo ayon sa repleksyon ng mga mag-aaral kapag natuklasan nila ang bagay na pag-aaralan at gumanti: ang organisasyon ng mga pagmumuni-muni na ito at ang kanilang pag-unlad ay magbibigay-daan kinakailangang makamit ang mga layunin na itinakda para sa pagsusuri, para sa pagkaunawa ng kahulugan, na nananatiling magkapareho sa parehong mga modalidad; interes ng ikalawang ito diskarte ay upang lumikha ng mga kondisyon para sa progresibong pagkuha ng isang pamamaraan, ng awtonomiya, kabilang ang sa pamamagitan ng unti-unting pagpapaalam sa mga tao mga mag-aaral ng pagkakaroon ng mga invariant sa kanilang mga obserbasyon. Habang umaangkop sa kanilang edad at antas, ito ay nasa guro upang anyayahan ang mga mag-aaral na pagnilayan ang mgaistratehiya na kanilang ipinapatupad magtanong, magsuri, umunawa, para mapuna nila ang mga ito, asimilahin, magawang iangkop ang mga ito, muling gamitin ang mga ito at paunlarin ang mga ito.

Upang ilarawan ang punto, aakalain natin ngayon na ang mga mag-aaral ay inimbitahan na tuklasin ang pelikula ni Risa Kimpara, "Ulan at Isda".

Panatilihin ang layunin ng edukasyon ng imahe

Ang pagpapakita ng isang animated na pelikula ay laging pagkakataon na mag-alok mga mag-aaral sa isang pulong sa a trabaho, malikhaing gawain masining, ayon sa diskarte ng masining na mga aralin, at ito anuman ang hinahangad na layunin.

Angkop na alalahanin dito ang diskarte sa pagtuturo masining ganyan na siya ay pormal sa iba't-ibang mga publikasyong makukuha sa Eduscol website, sa seksyon nakatuon sa mga aral na ito1. Ang diin ay sa kalidad inaasahan mula sa mga pagpupulong na ito sa mga gawaing masining. Ang pag-aaral ng mga animated na pelikula maaaring kapaki-pakinabang na makakuha ng inspirasyon mula sa mga panukalang nakapaloob dito kasamang mga dokumento.

1 <https://eduscol.education.fr/cid99287/ressources-accompagnement-enseignements-artistiques-aux-cycles.html>

Sa partikular, "Sa abot ng kamay, abot ng mga salita, abot ng mata: ang pakikipagtagpo sa mga gawa ng plastik na sining para sa edad 6 hanggang 9" at

Ang pakikipagtagpo sa mga gawa sa pagsasanay ng mag-aaral mula 9 hanggang 12 taong gulang: maglakas-loob na galugarin, magtanong, magsaliksik, magtanong... maging isang explorer ng sining.

Mula sa pagpapakilos ng personal na karanasan hanggang sa kaalaman

Ang mga bata ay naantig at naiintindihan ang pelikula sa liwanag ng kanilang karanasan. Kung ang trabaho dito ay pormal na naiiba sa mga iyon kung saan pamilyar ang mga mag-aaral, ito ay karaniwang tumutukoy sa isang karanasang ibinahagi ng lahat, ng ulan, ng kanyang ingay, yung sa payong, malaki man o maliit na gusto naming magsaya, yung sa school bus kumbaga. Ito ay umaakit sa memorya, madaling nakaangkla sa personal na kasaysayan at hinihikayat ang paglalaro ng perceptual na konotasyon.

Depende sa proyekto, maaari tayong maghanda para sa pulong sa pamamagitan ng pagtugon, bago ang screening, ang temang ito ng "ulan". Sino ang nagmamahal, sino ang hindi nagmamahal hindi? Para saan? Anong (mga) memorya? Anong mga larawan? Magagawa nating magsulat, gumuhit, itanghal ang ating sarili, galugarin ang bokabularyo nag-imagine ng ulan, bago natuklasan ang naisip at sinabi ng direktor.

Marahil ang gawain ay makakatunog din sa kultura ng mga bata. Ang isang malaking bilang ng mga gawa, na angkop para sa lahat ng edad, makitungo sa ulan. Depende sa kanilang edad, ang mga libro ay binasa sa kanila o sila mismo ang nagbasa kung saan ang mga karakter ay nakaharap ang ulan, mga klasiko ng panitikang pambata tulad ng album ni Agnès Rosenstiehl, "Mimi Cracra, ang ulan, mahal niya ito!".

Maaalala nila ang nursery rhymes sa French, "It's raining, it's wet, it's a frog party.", "It's raining shepherd", sa English, "Rain rain go away"... Magkakaroon kaya sila ng pagkakataong makita si Gene Kelly na kumakanta sa ulan? Anyway, para sa multi-p dahilan, personal, kultural, panlipunan..., ang mga mag-aaral ay nasa loob na nila ng mga mapagkukunan upang maunawaan ang pelikula.

Hindi man namamalayan o hindi, ang mga mag-aaral ay magpapakilos din ng kanilang kaalaman at karanasan sa mismong pagtatayo ng mga kuwento, na batay sa kanilang mga inaasahan at nagbibigay-daan sa kanila na asahan ang mga pakikipagsapalaran na darating. Sa pelikula ni Risa Kimpara, ang Ang paglalahad ng kwento ay orihinal sa pagiging matino nito. Maaaring hadlangan nito ang mga mithiin ng mga batang mag-aaral, ang mga maaaring nagpakain ang mga nakaraang karanasan, na naglalagay ng mga pundasyon ng isang maagang kultura ng panitikan at sinehan. Ang pelikulang ito ay parehong salaysay, na may napakapinong narrative thread, at mapagnilay-nilay. Maaaring nakakalito.

Rue de Paris, maulan na panahon, Gustave Caillebotte, 1877. Art Institute of Chicago

Paggalugad

Ang pagharap sa akda ay upang matugunan din ang may-akda nito, ito ay upang ilagay ang konteksto ng paglikha nito at pamamahagi nito. Dapat sanayin ang mga mag-aaral na bigyang pansin ang impormasyong ito. Ang kahulugan ng pagkakakilanlang ito ay mapapatunayan lamang sa pag-uulit nito, pinalawak upang matugunan ang iba pang mga gawa, pictorial, musikal, pampanitikan... Ito ay katamtamang tanong ng pagtuturo sa kanila ng paggalang para sa isang may-akda, para sa kanyang trabaho at sa kanyang koponan. Higit pa ryan, makakabuo sila ng pag-aaral tungkol sa mga kultura nang hakbang-hakbang, na ang mga gawa ay nagtataglay ng mga marka ng mga panahon, tuklasin, sa paglipas ng panahon, ang "mga paaralan" tulad ng sinabi sa mahabang panahon para sa iba pang sining sa pamamagitan ng pagpapangkat, kung may kaugnayan, mga artista sa mga paaralan ayon sa kanilang bansang pinagmulan, ayon sa kanilang siglo, ayon sa masining na kilusan kung saan sila nabibilang.

Ang mga animated na pelikula na inaalok sa platform ay puno ng kultura ng kanilang mga may-akda ngunit malawak din ang mga ito sa iba pang mga impluwensya at ang komposisyon ng mga pangkat ng produksyon mismo ay madalas na multikultural. Mapapansin natin na karamihan sa mga pelikula ay may mga pamagat sa Ingles, na depende sa kanilang edad at cycle, ang mga mag-aaral ay matututong magsalin. Nang hindi pumapasok sa kontrobersya dito, ang paggamit na ito ng Ingles para sa mga pelikulang ginawa sa mga bansa kung saan hindi ito ang wika binibigyang-diin ng opisyal ang address sa isang internasyonal na madla na ang kultura ay makakaimpluwensya rin sa pagtanggap. Depende sa proyekto ng taon, magagawa nating panatilihin ang mga bakas ng gawaing ito ng pagkakakilanlan sa "konteksto" ng mga gawa.

Sa kaso ng pelikulang "Rain and Fish", ang impormasyong inaalok sa mismong pelikula ay sistematikong nakasulat sa dalawang script: Japanese alphabet then Latin alphabet. Ang impormasyon sa wikang Hapon ay isinalin sa Ingles.

Pamagat	Ulan at Isda	Lumilitaw ang pamagat pagkatapos ng 43 segundo, sa Japanese at sa Ingles. Hindi nagsisimula ang mga pangalan ng pamagat sa Ingles na may malaking titik ayon sa hinihingi ng kumbensyon. Ang ibig sabihin ng mga Japanese character ay "goldfish" at hindi hindi "ulan at isda". Hindi sila magkaiba maliliit na bangka na nakatayo sa harap ng maup na abot-tanaw. ☺☺ = pula. ☹= isda.
May-akda	Risa Kimpara	Direktor ng Hapon
Koponan at pamamahagi ng mga function		Ang impormasyong ito ay makikita sa dulo ng pelikula.
Script, disenyo, pag-edit at animation	Risa Kimpara	4.22
Animation assistant	Yusuke Kazuta	4.22
Musika	Yusaku Masuda	4.28
Mga sound effect	Takuji Oe	4.28
Panghalo ng audio	Yoshito Morita	4.28
Produksyon	Tokyo University of the Arts	4.28
Sa direksyon ni	Risa Kimpara	4.34
Produksyon	Tokyo University of the Arts	4.34
Lugar ng produksyon	Tokyo University of the Arts	Lumilitaw sa screen mula sa simula.
Bansa ng produksyon	Japan	Sapilitan ng Tokyo University of the Arts
Petsa ng pagkumpleto	2010	Petsa sa ibaba ng itim na screen, huling larawan.

Maaaring magbigay ng ibang impormasyon.

Ang haba ng pelikula	4.47 segundo
Teknikal	2D na pelikula
Karagdagang impormasyon sa produksyon	Pelikula sa direksyon ni Risa Kimpara1 bilang bahagi ng kanyang 1st year sa Tokyo University of the Arts.

Ang pagsasaalang-alang sa lahat ng mga elementong ito ay nakasalalay sa proyektong isinagawa sa klase at sa antas ng mga mag-aaral. Gayunpaman, tila Mahalaga na ang mga mag-aaral ay masanay sa paraan ng pagbibigay ng pangalan kahit man lang sa may-akda, nang hindi binabalewala ang paggawa ng isang pelikula nagsasangkot ng isang pangkat, at upang matukoy ang taon at lugar ng produksyon.

Kung plano ng guro na gumawa ng animated na pelikula kasama ang kanyang klase, maaari na niyang maobserbahan dito kasama ng kanyang mga mag-aaral ang iba mga tungkuling isinasagawa ng mga miyembro ng isang pangkat, napakaraming tungkulin na maaaring ipamahagi.

Ang pagkakaiba sa pagitan ng anyo ng pelikulang ito at ng mga produksyong Hapones na nakita nila ay maaaring makita sa mga matatandang tao. Narito kami na mas malapit sa pagtatatag ng gawain ng Intsik na si Te Wei (1915-2010) at ang kanyang mga animated na paghuhugas o sa singularidad ni Isao Takahata sa The Tale of Princess Kaguya (2013). Ang mga elemento ng kultura ng Hapon ay makikita sa mga pagpipilian ng direktor.

Ang pagsasalaysay. Pitch, buod, buod

Nakatutuwang anyayahan ang mga mag-aaral na gumawa, pasalita at/o pasulat, sa isang presentasyon ng iminungkahing kuwento.

Mas gusto namin ang terminong "hook" kaysa sa "pitch" na hiniram mula sa commerce (sales pitch, commercial argument) at ngayon ay karaniwang ginagamit upang pukawin ang isang presentasyon sa isa o dalawang pangungusap, na dapat pumukaw ng interes, kadalasan nang hindi inilalantad ang wakas. Sa pangkalahatan, ang pagtatanghal na ito, ang "hook" na ito:

. binabalangkas ang paunang sitwasyon

. tukuyin ang mga karakter

. nag-uulat ng unang kaganapan na nagsimula ng kuwento at maaaring magbago sa buhay ng (mga) karakter sa pamamagitan ng pagbubukas sa kanila ang larangan ng mga posibilidad, na lumilikha ng higit pa o hindi gaanong malakas na pananabik.

Ang pelikulang "Ulan at Isda" ang paksa ng ilan sa mga maikling presentasyong ito.

Narito ang tatlo, na kinuha mula sa mga site na nagbabanggit ng gawa, kung saan kalakip ang ikaapat na pitch na iminungkahi sa isang site na nagsasalita ng Ingles:

"Isang araw ng tag-ulan, isang batang lalaki ang naghihintay ng bus at hinahayaan ang kanyang imahinasyon na tumakbo ng ligaw. Ang mga imahe ay pumasok sa kanyang isip."

Platform ng Films pour enfants

"Sa panahon ng pagbuhos ng ulan, naghihintay ang isang batang lalaki sa bus na nakasilong sa ilalim ng kanyang payong at umalis sa kanyang pag-iisip."
cinemapublic.org

"Sa isang araw ng tag-ulan, isang batang lalaki ang naghihintay sa hintuan ng bus. Ang mga patak ng tubig ay pumapatak at gumagawa ng mga alon sa isang lusak. Biglang, isang pagsisimula. Isang goldpis sa lawa..."

3dvf.com

"Isang araw ng tag-ulan, isang batang lalaki ang nagtatampo na naghihintay sa isang hintuan ng bus. Patter-patter, patak ng ulan ay lumukso at gumawa ng mga alon sa isang lusak. Pagmamasid dito, nakita niya isang bagay (tumalon). Nang tumingin ang bata sa puddle, may lumalangoy na pulang isda. Ito ay isang kwento ng isang pulang isda na nakita ng isang batang lalaki noong tag-ulan."
Letterboxd, ang social network para sa mga mahilig sa pelikula

Ang komposisyon ng kawit na ito at ang pagpipiliang ipinahihiwatig nito ay hinihingi at nagbibigay-daan para sa pagmumuni-muni sa bahagi ng mga mag-aaral. Sa mga halimbawang ipinakita sa itaas, ang ulan ay binanggit sa mga unang salita. Siya ang nagtutulak sa likod ang aksyon, na nagdodoble sa intensity, na lumilikha ng mga puddles, mga salamin para sa bata. Kapag huminto, hihinto din ang pelikula.

Maaari rin tayong gumawa ng kahit na mas maiikling anyo, isang pariralang pangngalan o isang slogan na kasama ng pamagat.

Ang pagsulat ng "pitch" ay maaaring isang una o isang bagong pagkakataon upang tanungin ang napiling pamagat.

Obserbahan ng mga mag-aaral ang pagkakaiba sa pagitan ng pamagat ng Hapon na nangangahulugang "goldfish" at ng pamagat na Ingles na isinasalin sa "ulan at isda". Bakit ito pagkakaiba, ipinapalagay ng direktor? Ano ang interes ng una, ng pangalawa?

Ano pang pamagat ang maisip ng mga mag-aaral? Sa paraan ng La Fontaine, "Ang bata, ang ulan at ang isda", na higit na tumutukoy sa kwento, walang tahasang moral dito? O, ibang-iba, "The Wait", "Reverie in the Rain" na nagsasalain ng sitwasyon ng bata, ang kanyang mindset. Ang mga mag-aaral ay maaaring makabuo ng maraming sagot.

Maihahambing din ng klase ang pamagat ng pelikula sa mga pamagat na ibinigay ng iba pang manlilikha, makata, pintor, musikero... sa mga gawang inialay nila sa ulan, gaya ng mga binanggit sa dulo ng dokumentong ito.

Ang buod ay mas mahaba at sinasabi ang buong kuwento. Ang terminong "synopsis", na kasama sa leksikon ng sinehan, ay maaaring maituturing na kasingkahulugan at ipinakita sa mga mag-aaral na may edad 9 hanggang 12. Ang buod ng "Ulan at Isda" ay maglalahad ilang mga paghihirap na madaling lampasan, sa isang banda dahil sa pagkakaugnay ng pangangarap ng gising sa totoong karanasan, sa kabilang banda ay dahil sa maramihang mga interpretasyon hinggil sa mga tauhan at ang mga link na nagbubuklod sa kanila. Tanong ng buod ang mga mag-aaral upang matukoy ang lugar, ang mga tauhan, ang mga link na nagbubuklod sa kanila, ang aksyon kung saan sila nakikibahagi.

Ang lugar, ang palamuti

Ang pelikula ay hindi nagpapakita ng isang tiyak na setting. Ang mga bihirang pahiwatig ay sumusuporta sa mga hypotheses:

Mga visual na pahiwatig:

- . Isang puting hadlang (sa 0.23)
- . Ang pahaba na karatula (0.48) na naiintindihan namin ay nagpapahiwatig ng hintuan ng bus
- . Isang bus o coach
- . Mga naka-sketch na puno at gusali (mula 3.29)

Mga pahiwatig ng tunog:

- . Ang ingay ng mga sasakyang nagmamaneho
- . Ang tunog ng bus at ang pneumatic door nito.

Depende sa kanilang personal na karanasan, ang mga mag-aaral ay walang pakialam na makikilala ang isang bayan, isang nayon, isang nayon, isang kalsada, kampanya, ngunit halos hindi na makapagpatuloy at makumpirma ang kanilang mga hypotheses. Ang aksyon ay maaaring maganap sa mga lugar, sa iba't ibang bansa.

Ang ulan at pagkatapos ay ang liwanag na dulot ng pagbabalik ng araw ay nagtatago o tumatakip sa mga elemento ng palamuti. Ang atensyon ay ganito nakatutok sa bata, sa payong, sa bus, sa ilang mahahalagang elemento para sa kuwento, at, higit sa lahat, sa ulan pagkatapos ng araw na mahahalagang aktor at nagpapalusog sa damdamin ng bata.

Sa unang pagkikita nina Satsuki, Mei at Totoro sa pelikulang "My Neighbor Totoro" (Hayao Miyazaki, 1988), ang Itinatago din ng rain curtain ang kulay abong palamuti sa pamamagitan ng paghahati-hati nito. Naalala ba ng direktor ang episode na ito ng pelikula?

Ang ulan at liwanag ay may dissolving powers. Ang paglusaw ng mga elemento ng palamuti ay nagpapabuti sa mga napiling kulay. Ang mga tiyak na hugis ay nawawala at ang bata ay nagbabago sa isang omnipresent na kulay abo, pagkatapos ay sa kalinawan ng orange-dilaw. Ang ilang mga kakulay ay halos hindi makilala ang bota ng batang lalaki, ang kanyang bahagyang maasul na damit, tulad ng mga pagkakaiba-iba ng kulay abo.

Ang mundo ng ulan ay kasing monochrome ng mga hugasan ni Te Wei. Ang pulang isda, gintong isda, ay nagdudulot ng ginintuang kulay na pagkatapos ay umabot sa buong kalangitan, sa sandaling dumating ang inasahang nasa hustong gulang. Ang mga kulay ng palamuti ay tumutugma sa Ang mga damdamin, ang mga emosyon ng bata, ay nangangahulugan ng mga ito hangga't sila ang dahilan.

Ulan at Isda © Risa Kimpara

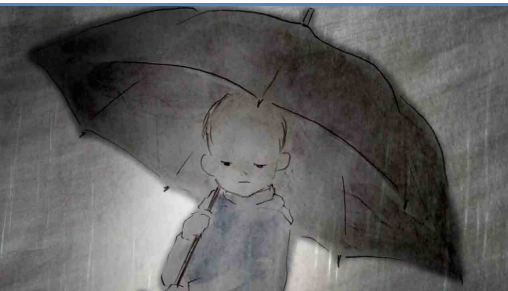
Ang mga karakter

Sa ganitong palamuti ng mga impression, ang pangunahing karakter ay makikilala. Siya ay isang bata. Ang maliit na sukat nito ay ipinapahiwatig ng:

- . Mga proporsyon ng bata/payong
- . Mga proporsyon ng sign ng paghinto ng bata/bus
- . Ang proporsyon ng bata/matanda, sa paningin ng ibon sa kanya sa huling bahagi, (larawan na nagpapakita sa kanya kasama ang matanda).

Marahil ito ay isang maliit na batang lalaki, kung ating bibigyang-kahulugan ito sa ganitong kahulugan:

- . Ang kanyang pananamit, na pang-bata at mas karaniwang isinusuot ng lalaki, ngunit maaaring mayroon ang klase gustong pag-usapan ito
 - . Maiksi ang hairstyle niya, pero mapag-usapan din iyon ng mga estudyante.
- Ang mga may-akda ng mga pitch na binanggit sa itaas ay nagkakaisang kinikilala ang isang maliit na batang lalaki. Ang pagguhit ay nagbibigay din ng mga pahiwatig tungkol sa estado ng pag-iisip ng bata.
- . Ang kanyang mukha: ang mga mata, ang bibig ay nagpapahayag.
- Ang bibig ay iginuhit, "crunched" na may isang linya na maaaring magpahayag ng kalungkutan, lagim, saya, sorpresa.

Ang bata ay napupunta mula sa kalungkutan sa kasiyahan ng pagtuklas ng pusa, pagkatapos ay magtaka nangangarap ng gising bago masayang mahanap ang inaasahang matanda. Lahat ng mga damdaming ito ay ipinapahiwatig sa isang linya. Ang paraan ng paghila niya sa kanyang payong ay nagpatingkad ng impresyon ng kalungkutan.

Sa paligid ng bata, ang iba pang mga character ay hindi tumpak.

- . Mga hayop, totoong tulad ng madilim na kulay na pusa na umuungol at tumatakas sa tubig; totoo at hindi totoo sa parehong oras, tulad ng mga goldpis na ito na dumarami sa buong panaginip at kung sino ang lumilipad.
- . Isang babaeng pigura, tulad ng metamorphosis ng isa sa mga isda na ito, na nag-pose isang halik sa takipmata ng bata.
- . Isang lalaking pigura, na namagitan sa dulo, hinahaplos ang buhok ng bata, bago ipagpatuloy ang paglalakbay kasama niya.

Ang mga matatanda, sa mga daydream ng bata tulad ng sa katotohanan, ay malambing at mga tagapagtanggol. Ang kanilang presensya ay nauugnay sa kasiyahan at kaligayahan. Ang mga estudyante gagawa ng hypotheses. Walang alinlangang nais nilang makilala sa tao ang ama na inaasahan ng bata at kailangang bigyang-katwiran ang interpretasyong ito. Maghuhukom din ba sila na ang pinapangarap na babae ay imahe ng ina na iniisip ng bata? Isang ina wala sa realidad ngunit naroroon sa imahinasyon ng maliit na bata.

Ang babaeng pigura ay tila ipinanganak mula sa metamorphosis ng goldpis, isda d'or gaya ng sinasabi natin sa English, "goldfish". Siya, na ang gintong buhok nalalantad tulad ng nakatalukbong na mga palikpik ng isda, mabilis na naglalaho.

Ang metamorphosis ng mga hayop sa mga tao at kabaliktaran ay isang unibersal na tema at lumilitaw sa maraming mga alamat, sa Japan tulad ng sa ibang mga bansa.

Reader ng Ovid at bukas sa kulturang Kanluranin, sinamantala ito ni Hayao Miyazaki imahinasyon sa pamamagitan ng pagbubuo ng "Ponyo sa bangin" (2008), ang kwento ng isang goldpis maliit na batang babae, hindi nang walang inspirasyon, mula sa isang malayong paraan, ni Andersen.

Ulan at Isda © Risa Kimpara

Ang aksyon

umuulan. Isang bata, na humihila ng payong sa likod niya, naglalakad patungo sa hintuan ng bus.

Mula 0.15 hanggang 0.39 ang bata ay tumatawid sa bukid mula kaliwa hanggang kanan, mukhang malungkot, nag-drag ng payong. Ang kilusan ay sinalungguhitan ng ang paghahalili ng mga shot, na ipinapakita ang bata sa malapitan pagkatapos ay sa medium shot. Ang bawat pagbabago ng plano ay nagpapahintulot sa amin na palitan Ilipat ang bata sa kaliwa ng larawan at ulitin ang paggalaw na ito mula kaliwa pakanan.

Ang 0.30/0.31 shot ay nagpapatong sa dalawang shot.

Sa ilang mga pagkakataon, ang pelikula ay magpapatong ng dalawang larawan, na nagpapahiwatig ng mga paglipat na may mahusay na pagkalikido. Mula 0.31 hanggang 0.39, ang bata ay tumatawid sa field at nawala, iniwan ang frame sa kanan, nag-iiwan ng walang laman na espasyo para lumitaw sila at pagkatapos nawawala ang mga title character.

Sa 0.47 at hanggang 0.54, ipinapakita ng pelikula ang bata na nakatayo sa hintuan ng bus.

Nakatayo ang bata sa hintuan ng bus. Dumating ang bus, humihinto at umalis.

Mula 0.55 hanggang 1.07, ang bus ay pumapasok sa field mula sa kaliwa, tumatawid pagkatapos ay huminto, bago lumabas sa frame sa kanan.

Ang soundtrack ay nagbibigay ng impormasyon tungkol sa pneumatic na pagbubukas ng mga pinto pagkatapos ay isara nang hindi namin nakikita ang mga ito sa larawan.

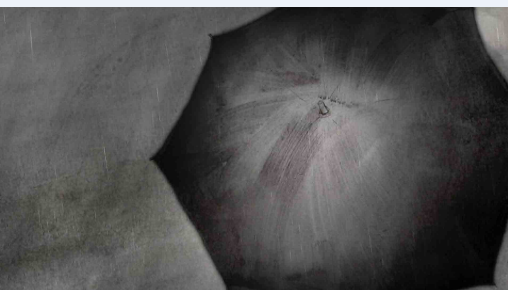

Hindi sumakay ang bata sa bus. Nanatili siya, naghihintay siya sa ilalim ng patuloy na pag-ulan.

Sa 1.08, ipinakita ng nawawalang bus ang bata, nakatayo pa rin sa hintuan ng bus. Kami baka akalain na sasakay siya sa bus at magugulat siyang makita siya.

Lumalakas ang buhos ng ulan. Binuksan ng bata ang kanyang payong na umalingawngaw.

Mula 1.09 hanggang 1.16, abala ang bata sa pagbubukas ng kanyang payong. Sa 1.17, ang payong ay sumasakop sa halos buong field, pagkatapos ay ang bata ay makikita sa close-up (1.18) at medium-shot (1.19), ang dalawang larawan ay naka-superimpose sa 1.19.

Isang pusa ang sumama sa kanya at sumilong malapit sa kanya sa ilalim ng payong.

Ang bata ay naghihintay at ilang segundo ay nakatuon sa pagpapakita sa kanya ng ganito, immo-apdo, walang ginagawa. Ang ideya ay dumating sa kanya (1.31, superimposed na mga larawan) upang makipaglaro sa kanya payong (1.31 hanggang 1.42). Habang malapit pa ang kuha, maliit na nakikita ang bata unti-unting lumulubog na parang tumatangkad ang view sa kanya, sa isang tracking shot na parehong hulihan at patayo. Mula 1.42 hanggang 2.05, ang atensyon ng bata ay hinihigop ng meow ng isang pusa na nananatiling wala sa screen. Ang bata ay ngayon ay nasa gitna ng imahe at, sa 2.00, isang bagong patayong paggalaw nagbibigay-daan sa iyo upang matuklasan ang pusa.

2.05 ay nagpapakita ng bata sa hintuan ng bus, tulad ng nakita natin dati (cf.1.19) ngunit sa ilalim ng kanyang payong, sumilong ang pusa. Hindi na nag-iisa ang bata.

Ulan at Isda © Risa Kimpara

Pinagmamasdan ng bata at ng pusa ang kanilang repleksyon sa isang puddle. Natuklasan ng bata ang isang goldpis which is nagsimulang lumipad sa paligid niya, na sinamahan ng isang pulutong ng iba pang umiikot na isda. Lumilitaw ang isang babaeng pigura tumawa, hinalikan ang mukha ng bata bago mawala.

Ang sumusunod na larawan (2.20/2.11) ay nakakagulat. Mukhang mababang anggulo, ngunit ang pagmuni-muni ang nagpapaliwanag sa epektong ito. Ang mga karakter ay nahahati sa repleksyon ng isang puddle (2.12-2.20), dalawang mundo pagkatapos ay magkakasamang mabubuhay at, sa tubig, isang uniberso ang magbubukas hindi pangkaraniwan.

Lumilitaw ang goldpis sa 2.25 na parang ipinanganak mula sa patak ng tubig na sumasakop sa imahe mula 2.21 hanggang 2.25. Siya ay lumilitaw na mamatay sa 2.38 at muling isinilang sa dalawang kamay na kumukuha nito, kanlungan ito pagkatapos ay hayaan itong makatakas tulad ng ginagawa ng isa sa isang ibon (2.39-2.45). Ang dalawang ito ang mga kamay ay tila hindi yaong sa bata na nagiging namamangha na manonood ng paglipad ng isda, pagkatapos ng lahat ng isda sa paligid niya. Ang imahe ay naglalagay sa kanya sa gitna, sa malapitan, sa malapitan, sa medium shot din upang matuklasan ang balete ng maraming isda sa paligid niya (2.55-3.03, superposition). Sa 3.10, ang close-up ay nagbibigay-daan sa amin upang makuha ang halik na babae na may magaan na buhok na naka-pose sa kanyang talukap, bago mawala (3.13, ilang mga larawan na nakapatong upang ipahiwatig ang bilis ng paggalaw). Ang bata ay nananatiling mag-isa pagkatapos ay nawawala.

Ang walang laman na patlang, na tinatangay ng lalong dilaw at rosas na mga kulay, ay tinatawid ng isang goldpis mula sa ibaba hanggang sa itaas at mula sa kanan kaliwa (3.20). Naglaho ang isda sa lalim ng parang (3.21).

Bumalik ang araw. Ang mga isda ay nawala ngunit ang langit, maaraw na naman, ang kanilang kulay. Umalis ang pusa. Isang matanda, malamang sa labas ng bus, ang kasama ng bata. Hinahaplos niya ang ulo niya. Ang matanda at ang bata ay magkasamang umalis.

Isang langit na ginintuan ng araw ang pumupuno sa buong field mula 3.22 hanggang 3.28. Naaalala ng mga orange na hugis sa kalangitan ang hugis ng isda pula, ang bilog ng katawan nito, ang pahabang triangularidad ng buntot nito. Ang mga silhouette ng bata at ng pusa, na nakaharap sa langit ang kanilang mga likod at sa palamuti, muling lumitaw, nadoble sa kanilang pagmuni-muni sa lupa, habang ang titig na nakalagay sa kanila ay umuurong, na parang nasa ilalim ng epekto. mula sa isang rear tracking shot. Kinukumpirma ng saradong payong na huminto na ang ulan. Iniwan ng pusa ang bata (3.36). Sa 3.55, ang mga larawan ay nakapatong at ang bata ay nakikita mula sa itaas, ang kanyang ulo pababa sa gitna at ang kanyang mukha ay nakikita sa puddle na ang bata, na nabighani pa, ay patuloy na nanonood. Lumilitaw ang anino sa likod niya sa repleksyon (4.05). Pinalalawak sila ng bata mata. Tumalikod siya at humarap sa pagdating (4.08) na ang tingin ay pinagtibay ng pelikula at nananatiling wala sa screen. Ang bata ay kaya makikita sa pagsisid, nagulat, nang hindi nakangiti. Isang kamay, malaki at malawak, ang pumapasok sa frame mula sa tuktok ng frame at nakapatong sa kanyang ulo (4.12) na sinasaklaw nito. Napapikit ang bata at muling idinilat, nakangiti ngayon (4.14), lalo pang namumula higit pa (4.15). Ang kanyang masayang mukha ay nakapatong sa bus (4.16) na umaalis sa frame sa pamamagitan ng paglabas sa frame sa kanan at kung saan, sa paggawa nito, hayag ng bata at matanda na ngayon ay may hawak na payong. Iniabot ng matanda ang kanyang kamay sa bata (4.18) at ang dalawang silhouette na nalilito sa profile (4.20) lumipat sa kaliwa ngayon at mawala. Walang laman ang field (4.20/4.22) hanggang lumilitaw ang mga kredito. Ang matanda at bata ay muling lumitaw sa gitna, sa likod ng mga pangalan ng mga miyembro ng koponan. Ang kanilang mga likod ay at tila patungo sa kailaliman ng parang.

Ang off-camera ay ang espasyo ng kuwento na hindi lumalabas sa frame. Ang field ay ang nakikitang espasyo sa loob ng frame. Ginagamit ng may-akda ang off-camera upang itago sa manonood sandali ang nakikita ng bata: ang pusa, ang matanda.

Mga Extension:

Batay sa mga pahiwatig na makikita sa pelikula, maaaring hilingin sa mga mag-aaral na isipin kung ano ang nangyari noon, upang magbigay ng unang pangalan sa bata, upang maimbento ang kanyang kuwento, ang siyang nag-aakay sa kanya upang maranasan ang mga sandaling isinalaysay ng pelikula.

Ang tema

Ang kahulugan ng tema ay maaaring magbunga ng talakayan sa klase dito.

Ang tema ng paghihintay ay tila nasa puso ng salaysay dito.
Gayunpaman, maaaring maging kawili-wiling kilalanin ito: walang ginagawa, nag-iisa...

Ang tema ng ulan ay makabuluhan din. Ang pamagat, na naglalaman ng salitang "ulan" sa Ingles, ay nagpapatunay dito.

Ang tema ng pagkabata ay ginagamot din: ang kakayahang mangarap, mag-isip, ang kakayahang mag-iwan ng katotohanan para sa pagmuni-muni nito, i-deploy sa paligid mo ang isang uniberso na natuklasan sa iyong sarili at/o sa mga alamat, mga kuwento... ngunit pati na rin ang kaugnayan sa mga matatanda sa itong mga pambabae at panlalaking pigura. Ang pigura ng ama ay nakikilala, ang pigura ng ina ay pinangarap. Maging ang ina wala, may sakit tulad ng sa My Neighbor Totoro ni Miyasaki kung saan ang dalawang maliliit na babae, sina Satsuki at Mei, ay nakatirang mag-isa kasama ang kanilang ama?

Koinobori sa Japan, Dmitri Popov

Hiroshige, 1895. Brooklyn Museum

Ang pattern ng lumilipad na isda

Ang mga lumilipad na isda ay may mahalagang papel sa kultura ng Hapon. Sila ay kinakatawan sa Koi Nobori, literal na "mga carp streamer", na kung saan ay windsocks sa hugis ng isang koi carp, na ginawa para sa "Tango no sekku, "the boys' party (sekku). Ang masiglang carp lumangoy sa itaas ng agos kasama isang tapang na nakakuha sa kanila ng parangal na ito. Ang pattern na ito ng "lumilipad na isda", na ang pamagat Ang Japanese, "goldfish", ay binibigyang-diin ang kahalagahan, naglilagay ng daydreaming sa puso ng pelikula, ang panloob na buhay ng maliit na batang lalaki, na inihayag ng ilang sandali sa pamamagitan ng hitsura ng isda.

Ang soundtrack

Ang soundtrack ng pelikula ay ganap na walang diyalogo. Pagtukoy, ito ay higit pa sa suporta, ito reinforces ang visual na pang-unawa, ito ay nakatuon ito. Binibigyang-diin nito ang komposisyon, paggalaw, tinukoy ang mga sandali, sinusupportahan, sinusupportahan ang kahulugan, tumutulong sa pag-unawa. Maaari nitong bawasan ang polysemy ng mga imahe.

Makinig nang hindi nakikita

Kung ang proyekto ay upang maakit ang atensyon ng mga mag-aaral sa kahalagahan ng soundtrack na ito, posibleng imungkahi na pakinggan nila ito. bago makita ang pelikula, para sa kanyang sarili, at pagkatapos ay hayaan ang mga mag-aaral na bumalangkas ng mga hypotheses batay sa pakikinig na ito. Ang soundtrack ng Ulan at Isda ay binubuo ng tatlong bahagi na kitang-kita sa tenga.

- . Sa una, naririnig natin na umuulan, may naglalakad, nagmamaneho ng mga sasakyan, humihinto at umaandar muli ang isang "kotse", ngunit maaaring makilala ng mga bata ang tunog ng pneumatic door ng isang bus, isang kampana na nauuna sa isang meow. Papayagan din ba sila ng kanilang personal na karanasan na maging matulungin sa paghampas ng ulan sa isang payong?
- . Sa pangalawa, ang musika, tulad ng isang xylophone, ay sumasaklaw sa sound field, na may bantas ng tunog ng ulan. Ito ay mabagal sa una, pagkatapos ay napakabilis, pagkatapos ay nagbabago muli.
- . Sa wakas, sa pangatlo, hindi na maririnig ang ulan. Bahagyang tumunog ang kampana pagkatapos ay nawala. Ang mga kotse ay nagmamaneho na may ingay na nagdudulot ng kanilang paggalaw sa basang lupa, huminto ang sasakyan, may naglalakad, sigaw ng mga ibon, nagmamaneho pa rin ang mga sasakyan, ilang hakbang, pagkatapos ay ang huling tunog, na isang patak ng tubig.

Binubuo ang soundtrack na ito ng mga ingay na pamilyar sa mga kabataang mag-aaral na makakagawa ng mga hypotheses na kukumpirmahin ng pelikula. o mawawalan ng bisa. Ang ikalawang bahagi ay maaaring pukawin ang kalituhan at walang tunog na palatandaan, bukod sa patuloy na pag-ulan, tumutukoy nang may katiyakan sa katotohanan. Saan napunta ang walker, ang pusa, ang mga sasakyan? Ang pagkawala ng mga elementong ito ng tunog ay nagpapataas ng tanong kung ito ba ay nagpapahiwatig ng pagkawala ng isang tunay at pamilyar na mundo.

Makinig at tukuyin ang pinagmulan ng mga tunog sa larawan

Sa panahon ng screening, kasama ang mga mag-aaral, ito ay kagiliw-giliw na masanay sa pagkilala sa:

- . Ang mga tunog na nabibilang sa kinakatawan na katotohanan. (Hal: ang ulan na nakikita ko sa mga larawan). Sila ba talaga ang karaniwang naririnig natin? May pagkakaiba ba sa pagitan ng karaniwang karanasan ng mga ingay na ito ng mga bata at ang kanilang pagsasauli sa pelikula? Dito, makatotohanan ang mga tunog ngunit ang kanilang diskriminasyon ang nakakaakit ng pansin, highlight ang pagbagsak ng isang patak ng tubig halimbawa.
- . Mga tunog na ang pinagmulan ay wala sa realidad na kinakatawan. (Hal: musikang walang tumutugtug sa realidad na kinakatawan). Kaya idinagdag ng direktor ang musikang ito. Ito ay kagiliw-giliw na magtanong bakit lalo na, sa pelikulang ito, lumalabas lang siya sa isang napaka-espesipikong sandali, umuusad mula sa mabagal hanggang sa mabilis pagkatapos ay humihina muli. Walang alinlangan na makikita ng mga estudyante na sinasabayan nito ang sayaw ng lumilipad na isda, na ang tunog ng mga instrumento ay napakalapit sa patak ng ulan.
- Ang musika ay sumasabay sa pag-iisip, sa paggalaw ng imahinasyon na ipinanganak, nagmumula sa karanasan ng pagkabata ng ulan, na pinalala ng kalungkutan ng paghihintay walang ginagawa. Binibigyang-diin nito ang metamorphosis ng isang realidad na gayunpaman ay nananatiling panimulang punto ng pag-iisip: ang tunay na tunog ng ulan, na nauugnay sa isang sandali sa kampana ng pusa, nagiging malinaw na musika. Ang tubig ay nagiging instrumento ng tumutulog ang musika at ang mga patak na bumabagsak na parang talim ng saylopono.

Sa mga tunog sa sinehan, maaari tayong sumangguni sa malinaw at may larawang mga paliwanag sa site: <http://upopi.ciclic.fr/vocabulaire/glossaire>

Panoorin ang pelikula nang walang tunog

Ito ay isang ehersisyo na madalas ginagawa, na nagpapahintulot sa amin na magmungkahi ng isa o maramihang soundtrack at pag-aralan kung paano nila naiimpluwensyahan ang pagtanggap ng pelikula.

Ang mga mag-aaral ay laging matulungin sa mga pagkakaiba-iba ng kahulugan at mga damdaming nakikita ayon sa mga pagpipilian ipinatupad ang tunog.

Magkakaroon din ng pagbabago ang mga mag-aaral sa pagitan ng musika at mga sound effect.

Ang pelikula sa network

Panitikang pambata

Mayroong isang kalabisan ng mga gawa na tumatalakay sa karanasan ng ulan. Bakit hindi pumili ng mga gawa na nag-aalok ng positibong pananaw sa ulan? Mga tula sa tema ng ulan...

"Umuulan", Les Ziaux, Raymond Queneau (1943), isang tulang puno ng kagalakan na matutularan ng mga estudyante bilang mga batang Oulipiens.
"Pluie", À la borde du temps (1984) at "Le loup vexé", Enfantasques (1974), Claude Roy, patula at nakakatuwang mga teksto.
"Pluie", Les Stances, Jean Moréas (1899), walong mapanglaw na taludtod na maaaring umalingawngaw sa guni-guni ng bata.
"The rain", The bias of things, Francis Ponge (1942), hindi pangkaraniwang evocation na nakakabit sa mga tunog at anyo, sa isang pag-unlad na malapit sa na ng pelikula.
"Siya ay sumisigaw sa aking puso", Romances without words, Paul Verlaine (1874). "Barbara", Lyrics, Jacques Prévert (1946).

Animated na sinehan

"My Neighbor Totoro", Hayaho Miyazaki (1988). "Ponyo sa Cliff", Hayaho Miyazaki (2008)

Kulayan

"Ulan, Singaw at Bilis", William Turner, 1844, National Gallery, London.
"Ulan sa lungsod", Takeushi Seiho, sa pagitan ng 1864 at 1942, Musée d'Orsay, Paris.
"Pag-aaral ng Seascape na may Ulap na Ulan", John Constable, 1828, Royal Academy of Arts, London.

Paghahambing sa pagitan ng mga gawa ng Japanese na pintor na si Hiroshige at ng mga gawang inspirasyon niya, ang "mga Hapones" ni Vincent van Gogh:
"Sudden shower over Shin-Ōhashi bridge and Atake", 1857, Hiroshige, United States Library of Congress at ang **bersyon ng Vincent van Gogh "Bridge in the rain, after Hiroshige", 1887, Museum, Amsterdam.**
"Wheat Field in the Rain", 1889, Vincent van Gogh, Philadelphia Museum of Art.

Sheltered from the Rain, Hanabusa Itchō, 1709, Metropolitan Museum of Art

Musika

"Ang patak ng tubig" (Prelude opus 28 No. 15), 1838, Frédéric Chopin.
"Mga Hardin sa Ulan" (Mga Print), 1903, Claude Debussy.
Ipinahayag ni Claude Debussy na tiningnan niya ang mga kuwadro na gawa ni Turner sa London bago isulat ang mga Print na ito.
<https://admin-ressources.philharmoniedeparis.fr/0769180-estampes-de-claude-debussy.aspx>
"Rain Tree, para sa dalawang marimbabas at isang vibraphone", 1981, Toru Takemitsu.
Ang kompositor na Hapones na ito ay nag-alay ng ilang mga gawa para sa ulan, lalo na noong 1980s. Ang isang ito, pinaglaruan mga instrumentong percussion, ay "imitative" at maaaring gumising sa imahinasyon ng mga mag-aaral.
<https://edutheque.philharmoniedeparis.fr/doc/CIMU/0962799>